

ЗДРАВЕН СТАТУС. ЗАБОЛЯВАНИЯ

Оценка на собственото здраве

Специализираните изследвания, насочени към анализ на здравния статус на населението, разкриват тенденцията ромите да оценяват собственото си здраве като добро. В общност, в която две трети от населението е под 30 г., а делът на надхвърлите 65 г. е около 5%, тази самооценка изглежда напълно логична. Когато я сравним със самооценката на цялото население на Европа и дори с това на отделните страни, си даваме сметка, че зад тези на пръв поглед положителни отговори стоят влошено здраве и сериозни здравни проблеми от ранна възраст. Още в най-ниските възрастови групи ромите оценяват собственото си здраве (т.е. това на децата си) като по-лошо в сравнение с останалото население. Разликата в самооценката прогресивно нараства с всяка следваща възрастова група. Самооценката за здравето на ромите на 35–44 г. съответства на тази на останалото население в групата на 45–54-годишните. После бързо и рязко се влошава, така че самооценката на здравето при ромите на 55 и повече години съответства на тази на останалото население в най-високите възрасти – над 75 г. (Health..., 2009, p. 32).

Сравнителните данни от изследването „Здравето и ромската общност: анализ на ситуацията в Европа“ показват, че българските роми оценяват най-зле собственото си здраве и това на близките си в сравнение с всички останали страни, включени в извадката. Това изглежда напълно естествено, като се има предвид, че България е най-бедната от разглежданите страни, с най-проблемна здравна система и най-ограничен пакет от медицински услуги. Ниска е и самооценката за здравния статус на португалските роми (виж фиг. 15). Вероятно това е свързано с ограничения им достъп до медицински услуги. Изследването показва, че мнозинството от ромите в тази страна нямат лични лекари и ползват почти единствено услугите на спешна помощ, което означава, че по правило се лекуват едва в напреднал или